U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Jaroslava Hubáčka, Mgr. et Ing. et Bc. Radovana Havelce, JUDr. Bohuslava Hnízdila a Mgr. Jana Passera v právní věci stěžovatele **V. P. V.,** za účasti **Ministerstva vnitra,** se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 26. 3. 2007, č. j. 63 Az 23/2006 - 23,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Ostravě usnesením ze dne 26. 3. 2007, č. j. 63 Az 23/2006 - 23 odmítl podání stěžovatele ze dne 28. 2. 2006 proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky ze dne 20. 2. 2006, č. j. OAM-169/VL-10-05-2006, kterým byla podle ustanovení § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o azylu“) zamítnuta jako zjevně nedůvodná žádost stěžovatele o udělení azylu.

V kasační stížnosti proti tomuto usnesení krajského soudu, jenž se opírá o ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s., kterou podal jménem stěžovatele advokát Mgr. Matúš Bóna, je vyjádřen nesouhlas s tímto usnesením. V kasační stížnosti je namítáno, že usnesení krajského soudu o odmítnutí podání stěžovatele ze dne 28. 2. 2006 z důvodu nedostatku zákonem stanovených náležitostí je zatíženo přemrštěným formalismem. Nelze nevidět, že stěžovatel je osobou, která nezná české právo a domáhá se ochrany v obtížné životní situaci. Z odmítnutého podání je navíc zřejmé, že obsahovalo jednoznačné výhrady k posouzení skutkových okolností správním orgánem. Krajský soud však tyto skutečnosti opomenul a nevzal na ně vůbec zřetel. V kasační stížnosti je proto navrženo, aby Nejvyšší správní soud zrušil napadené usnesení krajskému soudu a věc mu vrátil k dalšímu řízení a rovněž, aby jí byl přiznán odkladný účinek.

Z obsahu soudního spisu vyplývá, že stěžovatel nebyl v řízení před krajským soudem zastoupen, a napadené usnesení proto bylo doručeno přímo jemu dne 27. 4. 2007. Dne 14. 5. 2007 předal advokát Mgr. Matúš Bóna k poštovní přepravě kasační stížnost proti tomto usnesení krajského soudu. Z této kasační stížnosti, datované dnem 9. 5. 2007, je patrno, že byla podána tímto advokátem jako zástupcem stěžovatele. Plná moc udělená tomuto advokátovi stěžovatelem však krajskému soudu předložena nebyla. Dopisem ze dne 21. 6. 2007 vyzval krajský soud advokáta Mgr. Matúše Bónu, aby obratem, nejpozději do 7 dnů od doručení tohoto dopisu, předložil tomuto soudu plnou moc udělenou stěžovateli k podání kasační stížnosti. Advokát dopis převzal dne 26. 6. 2007, ale požadovanou plnou

moc soudu nepředložil. Usnesením krajského soudu ze dne 14. 8. 2007, č. j. 63 Az 23/2006 - 38 byl proto advokát opět vyzván, aby ve lhůtě do 1 měsíce od dne doručení tohoto usnesení, předložil soudu plnou moc, kterou mu udělil stěžovatel k podání kasační stížnosti a současně odstranil i její vady (rozsah a konkrétní důvody kasační stížnosti). Současně byl advokát poučen, že pokud ve stanovené lhůtě nevyhoví požadavku krajského soudu, v řízení nebude možno pokračovat a kasační stížnost bude odmítnuta. Jelikož adresát nebyl v místě doručování zastižen, bylo toto usnesení krajského soudu uloženo dne 17. 8. 2007 u pošty a adresátovi zanechána výzva, aby si tuto zásilku vyzvedl. Toto usnesení pak bylo doručeno adresátovi dne 24. 8. 2007, ale ten ani na tuto výzvu nereagoval a požadovanou plnou moc nepředložil ani do dne vydání tohoto usnesení.

Podle ustanovení § 102 s. ř. s. je kasační stížnost opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví, jímž se účastník řízení, z něhož toto rozhodnutí vzešlo, nebo osoba zúčastněná na řízení (dále jen „stěžovatel“), domáhá zrušení soudního rozhodnutí. Kasační stížnost je přípustná proti každému takovému rozhodnutí, není-li dále stanoveno jinak.

Z výše uvedeného vyplývá, že advokát Mgr. Matúš Bóna podal kasační stížnost proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 26. 3. 2007, č. j. 63 Az 23/2006 - 23, jako zástupce stěžovatele, ale nepředložil plnou moc, která by ho opravňovala k ohlášení a odůvodnění kasační stížnosti. Advokát nepředložil tuto plnou moc ani poté přesto, že k tomu byl opakovaně krajským soudem vyzván. Za této situace dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že tento mimořádný opravný prostředek podal sám a nikoliv v zastoupení stěžovatele. Advokát Mgr. Matúš Bóna nebyl v řízení o žalobě v postavení účastníka řízení nebo osoby zúčastněné na řízení, kteří ve smyslu ustanovení § 102 s. ř. s. mohou podat kasační stížnost proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu. Tento advokát, kterého z tohoto důvodu nelze podřadit pod legislativní zkratku „stěžovatel“, proto není ani osobou, která by podle s. ř. s. byla aktivně legitimována k podání kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud proto z uvedených důvodů podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. c) za použití § 120 s. ř. s. kasační stížnost odmítl, protože byla podána osobou k tomu zjevně neoprávněnou.

Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 za použití § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byl-li návrh odmítnut.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 8. listopadu 2007

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu